

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2540/2021
01.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Живановић адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ и „Ringier Axel Springer“ d.o.o, свих из ..., чији је пуномоћник Душан Стојковић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 249/18 од 04.12.2019. године, у седници већа одржаној 01.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 249/18 од 04.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 329/2016 од 02.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се тужени солидарно обавезу да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части, угледа и људског достојанства, исплате износ од 300.000,00 динара са законском затезном каматом од дана истека париционог рока до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да суд обавезе туженог ВВ да по правноснажности ове пресуде, најкасније у другом броју медија дневне новине „Блиц“, објави ову пресуду. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 97.900,00 динара са затезном каматом прописаном Законом о затезној камати од извршности пресуде до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, делимично је одбијен као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова парничног поступка у делу исплате затезне камате на досуђени износ трошкова почев од 02.04.2018. године до дана наступања услова за извршење пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 249/18 од 04.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 329/16 од 02.04.2018. године у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију у коме су оспорили ревизијске наводе. Трошкове поводом састава одговора на ревизију су тражили.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 87718) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Другостепени суд је у образложењу побијане пресуде оценио све жалбене наводе који су били од значаја за правилну одлуку о изјављеној жалби, а због битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП ревизија се применом члана 407. ЗПП не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, дана ...2016. године, у дневним новинама „Блиц“ на 10. и 11. страни, у рубрици „Друштво и економија“ објављен је текст под насловом „Радници Железница оптужују своје представнике за дил са директорима. Синдикалне вође плаћене да ћуте о 2700 отказа.“ У тексту је наведено да је деветорици синдикалних лидера априлска плата знатно увећана јер су уз њу ретроактивно примили додатак на функцију од четири месеца, од јаунара до априла, иако је та накнада супротна колективном уговору. У антрфилеу у тексту, у коме се помиње тужиочево име, објављено је и колико су лидери синдиката примили уз априлску плату, па је за тужиоца наведено да је примо 84.920,00 динара. Тужена ББ је, као аутор спорног текста, информације које су објављене прибавила од запослених у „Инфраструктуре Железница Србије“, као и од директора Сектора за финансијско рачуноводствене послове ДД и в.д. генералног директора тог привредног друштва ЂЂ. Наиме, након што су се запослени обратили редакцији тужених и изнели своје тврдње да су представници синдиката примили на износ априлске зараде одрђене накнаде које им не припадају, како би ћутали о великом броју отказа који су се у том периоду спремали и незадовољству радника у погледу висине отпремнине која је требало да им буде исплаћена, тужена ББ је позвала директора ДД и од њега прибавила документа – Ургенцију о решавању отворених питања о начину обрачуна зарада представницима синдиката који имају плаћену функцију, у којој су наведени новчани износи који су исплаћени једном броју запослених који имају функцију у синдикатима и изнете нелогичности у обрачунатим зарадама и накнадама по обрачуну у складу са договором постигнутим између „Инфраструктура железница Србије“ и председницима репрезентативних синдиката од 05.05.2016. године. У истом тексту објављена је изјава в.д. директора „Инфраструктура железница Србије“ ЂЂ, који је потписник договора са синдикалним представницима, као и изјава представника Синдиката извршних служби,

ЕЕ, који су оспорили изнете тврдње запослених. Тужилац након објављивања текста није тражио објављивање одговора да је спорна информација неистинита, непотпуна или нетачно пренета. Тужени „Ringier Axel Springer“ d.o.o. је издавач и оснивач дневних новина „Блиц“, тужени ВВ је у време објављивања спорног текста био главни и одговорни уредник а тужени ГГ уредник рубрике „Друштво и економија“.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право и то чланове 5, 9, 10, 29,79, 83. став 1, 112-115 и 117. Закона о јавном информисању и медијима, као и члан 10. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, када су одбили тужбени захтев.

Правилан је закључак другостепеног суда да је спорни текст везан за појаве и догађаје о којима јавност има оправдан интерес да буде информисана, у складу са чланом 5. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“ бр. 83/2014), којим је прописано да се путем медија објављују информације, идеје и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, без обзира на начин на који су прибављене информације, у складу са одредбама овог закона, као и да свако има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештен о питањима од јавног значаја, а средства јавног обавештавања су дужна да то право поштују. Наиме, предмет извештавања су дешавања у једном од највећих привредних друштава у Републици Србији и незадовољство радника поводом поступања њихових синдикалних представника, па се ради о легитимној теми за коју постоји оправдано интересовање јавности.

Такође, правилан је закључак нижестепеног суда да су тужени поступили у складу са обавезом новинарске пажње, у смислу члана 9. став 1. и 2. Закона о јавном информисању и медијима, с обзиром да је утврђено да је ауторка пре објављивања текста извршила проверу информација добијених од радника у контакту са директором Сектора за финансијско рачуноводствене послове „Инфраструктура железница Србије“ од кога је добила документа на основу којих је засновала објављене информације о исплаћеним примањима представницима синдиката, па и о примањима тужиоца који није доказао да је у тексту наведен нетачан новчани износ априлске плате коју је примио. Осим тога, објављена је и изјава в.д. директора „Инфраструктура железница Србије, који је и потписник договора са синдикалним представницима, као и изјава једног од синдикалних представника, на који начин је омогућено да се изнесе и другачије мишљење од оног које су изнели незадовољни радници.

Сходно томе, супротно наводима ревизије, у спорном тексту се не износе нетачне информације и ставови самог аутора, већ се непристрасно преносе информације добијене од саговорника без опредељења о њиховој истинитости, јер се јасно наводи да радници сумњају у руководство и синдикалне претставнике и цитира изјава једног од саговорника- незадовољног радника. Наслов текста преноси добијене информације о сумњама незадовољних радника и наводи податке о извршеним исплатама, а у самом тексту се с тим у вези преносе информације добијене из неколико различитих извора, без коментара аутора и давања сопственог вредносног суда о догађајима који су тема. Будући да се не ради о информацијама чије је објављивање

забрањено нити су тврдње изнете у спорном тексту биле подобне да повреде част и углед тужиоца, нема основа за накнаду тражене штете, па је тужбени захтев неоснован.

Побијана другостепена пресуда не одступа од правила и принципа Европског суда за људска права у тумачењу и примени члана 10. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, по коме се заштита права на слободу изражавања налази у основи демократије јер доприноси расправама о питањима од јавног значаја и подстиче свеукупни развој сваког појединца. Европски суд за људска права развио је богату праксу у погледу примене овог члана конвенције, која садржи низ принципа и правила којима се штампи додељује повлашћени статус у уживању слобода садржаних у овом члану и даје већа заштита штампи када се ради о стварима од јавног интереса, при чему се новинари морају систематски формално дистанцирати од туђих навода који би могли да увреде и провоцирају друге или оштете њихов углед, јер је улога штампе да пружи потпуно истините информације о актуелним дешавањима, мишљењима и идејама.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, па је ревизија оцењена неоснованом.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке пресуде.

Одлука о парничним трошковима ревизијског поступка донета је применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, с обзиром да трошкови поводом изјављивања одговора на ревизију нису били потребни за вођење парнице.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке пресуде.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић